

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Egyedévre	3 "
Egy óra	1 "
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagybecskerek, Ur-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszólá-
mlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap.
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

A helyzet.

Irta: Pulszky Ferencz.

Budapest, június 11.

Végtelen örömjaj zugott át az egész országon Theben határvár romjaitól a Vaskapuig és a máramrosi Kárpátok hőcsucsaitól addig, hol Fiume partjaihoz csapódik az Adria, mikor a koronázás huszonötödik emlékünnepe bevonult a király a budapesti királyvárba. Ezt az örömjajt nem könnyen érti meg a külföld, mert a jelen korának nagyon rövid az emlékezőtehetsége idegen országok eseményei számára és már elfeledte a nagyszerű pillanatot, a melyben uralkodó és nemzet súlyos szenvedések és rettenetes félreértések után újra ráismertek egymásra, a kölcsönös bizalom fátyolt borított a szomorú multa és a kiegyezést megpecsételte az ünnepélyes koronázás.

Szt István koronája I. Ferencz József fején nekünk új korszakot jelent a haza történetében, jelenti az ország jogfolytonosságának elismerését, a szabad parlamentáris kormány behozatalát, a magyar állam önállóságát a dualismus alapján, mely épügy biztosítja Ausztria parlamentárismusát és jogait, mint a miénket. A koronázás a budai Mátyástemplomban a rekonstruált Ausztria-Magyarország politikájának gyökeres megváltoztatását jelentette, mely politika többé nem fecséri el a monarchia erőt ben a centralizmus ábrándképeért, künn a német-és olaszországi hegemonia képzetéért; hanem benn mind a két fél jólétét, anyagi és kulturális előrehaladását teszi kölcsönös feladattá, e mellett azonban a Balkántérszigetre irányozza barátságos figyelmét, hogy önzetlenül támogassa ott szomszédállamainak és népeinek békés, szabad fejlődését.

Az uralkodó és a nemzet bizalma egy teljes negyedszázad alatt soha egy pillanatra sem zavartatott meg valamely rossz hang által s nem egy nehézség dacára lehetővé tette a haza oly előrehaladását, mely tulszárnyalta a legmerészebb várakozásokat úgy, hogy a magyar nemzet Európa civilizált nemzeteinek sorába léphetett s fővárosunk tisztességes helyet vívott ki magának a Nyugot nagy központjainak sorában.

Huszonöt esztendő hosszú idő még egy nemzet életében is, majdnem egy emberöltőt foglal magában, az a nemzedék, mely a koronázást és a kiegyezést lehetségessé tette, egy új nemzedéknek adott helyet; Deák, a haza bölcse, a kiegyezés alkotója, nem soká élte tul művét.

Andrássy gróf, a ki a külpolitika fordulatát előkészítette, mely politika a háromszoros békeszövetség által — Ausztria - Magyarország, Német- és Olaszország között — Európa nyugalmát hosszú időre biztosította és Bosznia okkupációja által elűzte a nagy délszláv birodalom pánszláv álmait, ez a nagy államférfiu és Deák egész iskolája, Eötvös, Lónyay, Tréfort, Zsedényi, Csengery és sok mások nincsenek többé az élők közt.

Tisza Kálmán, ez a sokak által gyűlölt, félt és szeretett államférfi, éveken át leghatalmasabb ellenese Deák iskolájának, a miniszteri székből tisztában felismerte a viszonyokat, mint előbb az ellenzéki padról látta azokat, ő, a ki tizenöt éven át legszilárdabb támasza volt a trónnak, rendnek és szabadságnak, ki a párt-szenvedélyek vihara által soha sem engedte magát megtéveszteni, végre elvetette a vezérpálcát s mint egy új Cincinnatus visszavonult az elvtársak sorába a nélkül, hogy vezérszerepet igényelne. Az öregek mind elhaltak, vagy visszavonultak az aktív politikától.

Új generáció áll ma az ügyek élén. Fájdalom, a legjelentősebbek egyike, a lángelméjü Baross Gábor, ki értett a kezdeményezéshez és volt hozzá bátorsága, nagyon korán elvált tőlünk. Fejérváry tevékenységét hosszas betegség bénítja. Bethlen, Csáky, Szilágyi s mindenekelőtt Wekerle képességeit, akaraterejét, hazafiságát méltányolja az ország; élükön Szapáry Gyula gróf áll; még mindig az összeses talentumok kabinetje, melyet teljes kétharmad többség támogat. Szemben áll vele egy kiméletlen, erős párt, a szélsőbal, mely folytonos skandalumokra iparkodik kizsákmányolni a parlamentárismust s azt hiszi, az a feladata, hogy megbuktasson minden kabinetet, egyiket a másik után, bebizonyítandó, hogy lehetetlen Magyarországot a kiegyezéssel és dualizmussal kormányozni. E pártnak csak névleges vezérei vannak, kiket magával ragad a vandalizáló elvtársak tömege, kik folyton készek feltüzelné a szenvedélyeket; azért elég e párt befolyása, hogy gátlólag és zavarólag avatkozzék a parlamentáris életbe.

Talentumokban sokkal gazdagabb az ugynevezett nemzetipárt, csak hogy csupa tisztjelöltekből áll, a kik még az obstrukciósveszes szélső ballal való fegyvertestvérség árán is iparkodnak elnyerni a kardbojtot. A többség közülük elsavanyodott s elkeseredett, de ki sem tagadja, hogy vezértük, Apponyi,

joggal rokonszenves és sok körben népszerű.

Mind ezek ellen küzd Szapáry gróf a nagy szabadelvűpárt élén a reformokért, melyeket a kettős ellenzék csak azért támadt, hogy megbuktassa a kabinetet. Szapáry előkelő természet, ki piszkot s aljasságot nem tűr. Több ízben miniszter, magatartása mindig korrekt volt s ha a pártban tán nincsenek is oly meleg barátai, mint voltak Tiszának, viselkedése a látszólagos hidegség dacára az elvtársak iránt mindig a legszeretettelőbb, tapintatos. Beszédmodora mindig tárgyilagos, nem keresi, sőt kerüli a frázist, de beszéd közben felmelegszik s akkor mindig megtalálja a kellő eszmét és kellő kifejezést. Erős talentum és azt a meggyőződést kelti, hogy tudja, mit akar s van szívóssága, nézetét keresztül vinni. Meghallgatja az ellenmondást, nehézség nélkül elfogad módosítást az ellenzék részéről. A polémiában előkelő nyugalommal megy át a védelemből a támadásba. Bármily élesen támadják is, különösen a nemzeti párt, mindig megvédi magát, mert a szabadelvűpárt teljes bizalmával ajándékozta meg és szívesen alárendeli magát vezérségének. Ily körülmények közt nem kételkedünk, hogy képes lesz minden obstrukció és minden személyes támadás dacára kikötőbe vezetni az állam hajóját s valósítani a reformokat, melyek urunk és királyunk dicsőséges uralkodása legközelebbi éveinek feladatai lesznek.

Fegyelmi eljárás Ratiu ellen. Kolozsvárról jelentik: A kolozsvári ügyvédi kar kebelében élénk mozgalom indult meg, melynek célja Ratiu János tordai ügyvédnek, az oláh küldöttség bécsi vezetőjének megfenyítése. Ratiu, mint tordai ügyvéd, a kolozsvári ügyvédi kamarához tartozik, a hol ellene fegyelmi följelentést tesznek az ügyvédi rendtartás 68. szakaszának B. pontjába ütköző fegyelmi vétségért. A följelentést tevők szerint Ratiu azért, hogy Bécsbe ment panaszra a küldöttséggel, a magyar állam integritása ellen, azért pedig, hogy a császárhoz fordult, a magyar alkotmány ellen cselekedett; s mindkét vétséggel megszegte ügyvédi esküjét. Ebben a tárgyban ma népes értekezletet tartottak, melyben egyhangulag elhatározták, hogy tömeges aláírással fegyelmi eljárást kérnek az ügyvédségre méltatlan hazaáruló ellen.

HIREK.

— **Antal napján** Torontálvármegye nagy népszerűségű és hasonlíthatlan buzgalommal működő derék tanfelügyelőjét: Steinbach Antal kir. tanácsost, tisztelőinek és barátainak nagy száma kereste föl ma lakásán, hogy nagyrabecsülésük kifejezése mellett, elhalmozzák szerencsekívánataikkal a méltán becsült tanfőúr. Steinbach tanfelügyelő népszerűségét mi sem bizonyítja értékesebben ama halmaz levél és táviratnál, melyekben ma a megye és az ország különböző részeiből küldtek gratulációt az ünnepeltnek.

A szerb népiskolák Kikindán. A közel-múlt tanfelügyelői látogatás alkalmából — írják Kikindáról lapunknak — megyénk köztisztviselőiben élő tanfelügyelője, Steinbach Antal kiváló gondnal és előszeretettel vizsgálta a nagykikindai szerb népiskolák tanügyi állapotát. A tapasztalt haladás és előmenetel felett nem is mulasztá el élénk meglepedésének kifejezést adni. Az igyekezet és szorgalom legmagasabb nyilvánulása a IV-ik osztályban vala látható. A szabatos, tiszta feleletek, a módszer helyes alkalmazása, az öntudatos és tapintatos vezetés, a humanus bánásmód, de különösen a nemzeti szemléletben vezetett mintaképzés legmagasabb tetszését nyerték meg. Ebbeli örömeinek a IV-ik osztály lelkes tanítója: Petrovics Milán előtt egész elragadtatással adott kifejezést. Örömmel szemléltek a jelenlevők is, hogy az atyai szeretettel elvetett mag, mily termékeny talajba hull s hogy a nemzetiségi tanítók is mily gyermeki szeretettel csüggenek atyai jószágú, nemes szívű, fenkölt szellemű s gondos vezérükön, Steinbach Antal tanfelügyelőn.

— **Knaack mint szónok.** Bülownak, a nagy szónoki improvizátornak hatalmas konkurrensé támadt Knaack Vilmosban, a Carlszínháznak jelenleg Beeskereken időző komikusában. Igaz, hogy Bülow jó, Knaack pedig rossz szónok, de hát mindkettő beszél és mindkettő olyankor, mikor jobb volna hallgatni. Knaack ur tegnap mutatta be magát erről az eddig nem ismert

oldaláról. 10 óra tájt történt. A közönség már bevett két vigjátékot és türelmetlenül várta a harmadikat. Felhúzzák a függőnyt és megjelenik a nagy bécsi művész. De nem a színész, hanem a szónok. Komolyan, miként a pantomima előtt előlépő stallmeister a czirkuszban, egészen a lámpáig haladt, körültekintett jobbra-balra: ha vajjon elég figyelemmel hallgatja e az a szegény provincz-publikum, aztán megszólalt. Megköszönte, hogy a közönség mind a háromszor oly szép számmal jött el a muzsák templomába, daczára annak, hogy „egy helybeli lap“ azt írta, hogy az intelligens közönség nem fogja többé pártolni ezt a társulatot. Ismételve köszöni a szíves jóakaratot és pártfogást, melyet a gonosz ujságok daczára a művelt publikum vele szemben tanúsított. Lön erre bravo-kiáltás, hogy Knaack ur alig tudott eleget hajlongni, s a nagy lármában alig jutottak érvnyre azok az abczug-kiáltások, melyekkel a közönség jobb izlésű része fogadta a nagy komikus improvizációját. A magyar közönség legnagyobb része tüntetőleg elhagyta a színházat; a botrány rendezői pedig kedélyesen tovább tapsoltak. A mivel azt bizonyították, hogy a mi lapunknak volt igaza: mert az a közönség, mely ily izléstelenségnek és tapintatlanságnak tapsolni képes, az nem érdemli meg azt, hogy intelligensnek neveztessek. Örülünk neki, hogy a bravózók között csak egy töredéke volt a helybeli közönségnek, az pedig ezuttal fényesen kiállította magának a szellemi szegénység bizonyítványát. A mint különben az egészről kilátszott, hogy az egy klikk által inszczenirozott tüntetés volt, a melybe szegény Knaackot beleugratták.

Több kritikát sem Knaack ur, sem a közönség viseletére nem mondunk, mert haszontalan dolognak tartjuk, az izlésről disputálni. Csak azt akarjuk kiemelni, hogy a mi elítélő birálatunk nem Knaacknak szolt, kinek tehetségét mi sohasem

vontuk kétségbe, hanem annak a szedett-vedett truppnak, melyről azt állítottuk, hogy széles e hazában rosszabb, de még ilyen gyarló magyar társulat dincsen. Sajnáljuk, hogy van nálunk még olyan közönség is, mely a legszigorubb kritikával mér mindent, a mi magyar, s a kinek minden tetszik, a mi német.

A magyarországi sajtónak azonban különös figyelmébe ajánljuk a Knaack ur által inicziált antikritikát.

Ami az ügy személyes oldalát illeti, a következőket kell megjegyeznünk: Lapunk felelős szerkesztője Knaack ur félre nem érthető erős célzása által sértve érezvén magát, ma délben hozzáküldötte megbízottait Végh Lajos dr. és Scossa Dezső urakat, kik előtt Knaack ur kijelentette, hogy a történeteket szerfelett sajnálja, Brájjér Lajos drt pedig legkevésbé sem volt szándéka sérteni. Ezt egy fél órával később, miután szerkesztőnknek bemutatta magát, előtte is ismételte. Sőt kifejezte abbéli hajlandóságát is, miszerint ugyanazt szívesen ismétli ma a színpadról a közönség előtt is; az elégtételnek ezen szokatlan nemére mi azonban nem reflektáltunk.

— **A nagy-kikinda-nagy-beeskereki vasut részvénytársaság** szombaton délelőtt tartotta közgyűlését, Daniél Ernő elnökelete alatt. Az igazgatóság jelentése szerint a lefolyt üzletév eredményes volt s a vállalat fejlesztésére vezetett. A tiszta nyereség a múlt évi nyereségáthozattal 103,420 forint 2 krajczárra emelkedett. A személyforgalom emelése céljából a szomszédos forgalomban leszállították a díjakat s ez meghozta a várt eredményt, a mennyiben az utasok száma tetemesen gyarapodott. Javasolja az igazgatóság, hogy a kisorolandó 34 darab elsőbbségi részvény beváltására (100 frtjával) 3400 frt fordítsassék; a múlt évben kisorolt 30 drb elsőbbségi részvény után 6 százaléknak megfelelő osztalék fizetessék. A további összegek a még forgalomban levő 10,701 darab elsőbbségi részvény 1889. évi 7. sz. szelvényére hátralékos 4 frt 50 kr. fizetésére fordítandó, továbbá a 8. sz. 1890. évre esedékes szel-

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Kisvárosi hírességek.

Irta: Ujlaki Antal.

Sohsem rösteltem, sohasem titkoltam kurticsi születésem, de mégis arra vagyok örökre büszke, hogy Kurticsnak tőszomszédja a megye székvárosa, Bogyá, a hol van kaszinó, télen színház és egy csomó farsangi vigasság, van két politikai lap, az egyik persze mameluk; a másik csak szelbalog és van még egy hetenkint egyszer megjelenő „társadalmi és vegyes tartalmu“ ujság, melynek hasábjain valóságos botondi bárdal harczol Kukai Albert volt vizsgálóbiztos, hogy lerombolja a bogyai társadalmi előítéleteket.

Istenem, azok a kedves bogyai társadalmi előítéletek! Hogy is lehetett az ilyenekért úgy haragudni és leszólni, kigunyolni, rágalmazni, sőt ökölbe szoritott kézzel, haragos szemforgatással átkozni azt a mi jó kis városunkat? azzal a két karsu tornyocskájával, a mely már messziről oly bizalom gerjesztően integet a fáradt utasnak, a régi gymnáziumával, a hol hazáért és szabadságért hevülő fiakat, csupa forrongó tehetségeket tanít a sok kopott tanár, aki egytől-egyig áldott lelkű bácsi, a csinos kis színházával, mely annyi elsőrangú tündér palotája, a gyönyörű erdejével . . . (hát el lehetett felejteni azokat a kedves fasorokat?) és a szomorufűzfás temetőjével . . .

No igen, az idegenek, társadalmi előítéletek neveztek például azt, hogy a kis város otthonülő publikumát nehezen birták

valamely ügynek megnyerni s silány vala a művészetek iránt való érdeklődésük.

Thomson ur világhírű művész előadásában hét ember gyönyörködött, a sajtó képviselőivel együtt.

Miss Nethi énekművészetét, a bogyai szálló disztermében, a sajtó képviselőin kívül még öt katonatiszt csudálta.

Továbbá! A „Magyar Lant“ című, új, szépirodalmi képes heti folyóiratnak csak nagynehezen, főképpen a „Bogyai kúrt“ erélyes czikkeinek daczára tizenegy prenumeránst szerezhettek azon hazafias ígérettel, hogy a lap hetenkint fejtörő talányokat is közöl.

A „Bogyai Órszem“, különösen szemérelőbontotta a társadalomnak, hogy iszonyodik minden ujtástól, a színházi előadásokat ritkábban látogatja, mióta a repedezett, kopott függőnyt remek kortinával látták el! csökönyösen ragaszkodik a képviselőjéhez is. Demeteri Lőrinczhez, már ötödjére küldi a képviselőházba ezt a kortól elmaradt buta embert, a kinek csak egyszer hallották hangját a képviselőházban, t. i. (vagyis dehogyan illik), mikor felbukott az egyenes pallón, és elordította magát, (képviselelőházi szerepléséről egyebet sem jegyeztek föl a lapok); a főkapitány pedig (a kinek főérdeme, hogy izról-izre bogyai, mert fővárosban is kétszer volt életében, akkor is féljegygyel utazott) istenit, istenit mindenkit, a ki henczeg és lovagol rajta; isteniti az egész hatóságot, — de csak addig, míg kedvében jár.

Ki a népszerű, ki a híres? megtudod a korzón, a nagyerdőn és a színházban. (Mert e helyeken találkozik a bogyai társadalom,

mely közelebről nem érintkezik egymással.) A bogyaiak az utcáról ismerik egymást. Talán bizon még az kellene, hogy Lebergényi Bernát árendás, a ki körmével turta a földet, míg valami kis vagyonkára szert tett, salont tartson? Beérik ott azzal, ha néha délelőtt összegyűlnek a városi nagyfejúek a Lebergényi irodájában s élveznek cognakot és szivart potyára. Nem kell ám azt hinni, hogy Bogyán senkisen viszen nyílt házat. Ott van a főispánék szalonja, Srubingerek szalonja, ott van . . . Nincs több. A főispánék méltóságosak, a Srubinger familia pedig dugszadag. Ez anynyit jelent, hogy ők csak magukhoz hasonló nagyságokkal érintkeznek, mivel pedig magukkal hasonló nagyságot Bogyán vilnyilámpával keresve sem találának, e nagyságokat a fővárosból és vidékekről szedik össze.

De korántsem áll az, mintha a főispánékon és Srubingerékon kívül nem laknának még bámult lények a mi kedves városunkban.

Ott a hősszerelmes fölfelé nyomuló arcczal és égre meredő tüzes szemekkel. A mint emlékezem rája, hajdani szobaleányunk, Hebők Mária jut eszembe. Hebők Mária gyufát ivott és meghalt. Ferslődjában egy levelet találtak, abban meg volt írva szívének egész tragédiája, hogy ő és még sokan (szegény leányok és kisasszonyok) szeretik a gyönyörű Rómeót, ki sárga mellényben és kibomlott nyakkendővel megjelent az ő konyhájának küszöbén is egy holdas, szelid éjjelen . . . Másnap éjjel zörgést hallott a szomszédban. Kinéztet. Eppen olyan csöndes éjszaka volt s

vénynek 4 frt, 50 kr. részletfizetésére. A közgyűlés a jelentést tudomásul vette; az igazgatóság javaslatahoz hozzájárult s a fölmentvenyt megadta; felügyelő bizottság tagjait Horváth Elemért, Brückler Mihály és Ifj. Haas Jakabot újból megválasztották.

Torontálmegeye közigazgatási bizottsága ma délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését. A gyűlésen részt vettek Rónay Jenő főispán elnöklete alatt: Daniel László m. alispán, Hegedüs Miklós m. főjegyző, Talapkovics Vazul kir. pénzügyigazgató, Steinbach Antal kir. tanfelügyelő, Plechl Szilárd dr. m. főorvos, Hám Ignác kir. főmérnök, Poroszkay Béla m. főügyész, Mihálovich Ödön dr. m. árvászéki elnök, Tallián Jenő, Várady Mihály kir. tanácsos, Babits József biz. tagok és Szilágyi Albert m. aljegyző. Elnöklő főispán megnyitván az ülést, bejelentette a bizottságnak, hogy Pukovich János királyi ügyész, Schwarz Mihály, Vécsey István, Karácsonyi László, Gyertyánffy János bizottsági tagok és Nagy Gyula királyi erdőfelügyelő a gyűlésről való elmaradásukat kimentették. Tudomásul vétetett. Ezután Várady Mihály királyi tanácsos urnak a fegyelmi választmányban viselt tagságáról elköltözködés miatt való lemondása folytán a fegyelmi választmányba beválasztott Kovács Agoston kir. tanácsos, biz. tag. A mai ülés 74 község előjárósága ellen elrendelte az adók behajtása körül tanusított lanyhaságot a felelősség alkalmazását. Az ülés folyamán előadott és letárgyalt ügyek nagy része inkább magánjellegű lévén, azokat nem reprodukáljuk. A jövő ülés határidejéül július hó 18-ának délelőtti 10 órája tűzött ki. A gyűlés délutáni 1 órakor ért véget.

Koronázási jubileum Nagy-Szent-Miklóson. A nagy-szt.-miklósi ünnepélyeségekről következőleg ír levelezünk: Junius 7-én este 8 órakor az egész község fő és mellék utcáit ki voltak világítva. Nákó Kálmán gróf kastélya ezer meg ezer lampionnal és gyertyával volt kivilágítva, az erkélyen pedig pazar virágdisz között állt Ő felsége a királyi arcképe s felette egy nemzeti színűre festett táblán ezen felirattal: „Éljen I. Ferencz József apostoli királyunk“. Csinosan ki voltak még világítva Simon-

sich közjegyző ur, Halik és Kotzko ügyvéd urak házai.

Este 8—9 ig az összes templomok harangjai zúgtak — 9 órakor pedig kezdetét vette a vendéglő nagytermében a banquette, melyen Szerb-Szt. Miklós község összes számottevő intelligenciája részt vett.

A román egyházközség, a román pap ság, a román tanítószék tündetőleg távol tartotta magát az egész ünnepélyességtől, a banquettetől is, de még az előértekezleten sem jelent meg részükről senki.

Másnap a hivatalnoki kar a róm. kath., gör. kel., gör. kath., lutheránus és zsidó templomokban teljes számban megjelent, a főszolgabíró Jankó Agoston főszolgabíró ur, a járásbíró pedig Jurkovich Othmár jbró vezetéke alatt.

Délután népünnepély volt a kis erdőben este pedig diszélőadás a szinkörben, mely alkalommal Várady „Szt. Korona“ című darabja került színre.

Meg kell jegyeznünk, hogy a róm. kath. templomban a nagy-szent-miklósi dalárda elénekelt Kőlcsey himnuszát, az itt tartzkodó jeles színtársulat összes személyzete pedig a társulat karnagya Kemény Bernát által zenésített királyhymnuszt, mely elragadóan szép dallammal bír s nagyon meghatotta a jelenlévő hallgató ságot.

A mi erdők. Tudvalevőleg egyetlen egy hely van Becskereken, a hol az ember nincs kitéve annak a kegyetlen pornak és hőségnek, mely városunk lakóit nyáron át ugyancsak megkínözza. Ez a hely a kincstári erdő. Valami titkos tanács most azt határozhatta, hogy ne legyen ez se és becsukták. Minek mulasson a közönség, minek szíjja azt a jó levegőt, mikor nem fizet érte? A kik vasárnap azzal a hiu reménnyel kocsikáztak ki, hogy majd az erdőben töltik a délutánt, azok hosszú arccal tértek vissza, mert azt sugták nekik az erdőkerülő házánál, hogy idáig és ne tovább. Mi pedig azt a szerény kérdést intézzük azokhoz, a kiket illet, hogy mire való az a drakói rendelet? Az csak nem lehet a kincstár intencziója, hogy a közönségtől elzárja ez egyetlen helyet, a hol friss levegőt talál! A nagy közönség nevében kérjük, hogy ez állapoton mielőbb változtasson az illetékes hatóság.

A kereskedő ifjak egylete Barossért. Ezen egylet tegnap tartotta az elhunyt feledhetetlen kereskedelmi miniszter elhalálása óta első ülését, mely alkalomból Moess Károly elnök meleg szavakban emlékezett meg azon hervadhatlan érdemeiről, melyeket Baross Gábor hazánk kereskedelme körül magának szerzett. A választmányi tagok felállással fejezték ki részvétüket, azonkívül elhatározatott, hogy az egylet jegyzőkönyvileg is megörökíti fájalmát a nagy államférfi elhunytá felett.

Adományozás. Telbisz György zombolyai polg. iskolai tanár Ő Felsége koronázásának 25 éves jubileuma napján 100 frt (egyszáz forint) alapítványt tett a magyar nyelvűből a legjobb előmenetelt tanúsító idegen ajku növendékek részére, mely összegnek évi kamatja egy darab aranyban lesz kiosztandó minden év június 8-án.

Hivatalos jelentés. Folyó évi május hóban Nagybecskerek városában észlelt közegészségügyi viszonyokról. Városunk lakosságának száma az 1891. népszámlálás szerint körülbelül 22,330. Az összes elhaltak száma 72 a következő halálokokkal: vörheny 1, himlő 1, hasihagymáz 2, vérhas 1, Veleszületett gyengeség 5, ránggörcs 9, tüdőlob 4, tüdőlégdag 4, tüdőgümőkór 20, szerviszió 2, bélhurut 4, aggkór 5, öngyilkos 1, hörghurut 6, görvélykór 1, agyburoklob 1, vízbe fulladt 1, rák 3, hughyólyagkő 1. — Születés május hóban 65 jelentetett be. — Az egészségügyi viszonyok a jelentés hónapban kedvezőbbek voltak mint a múlt hónapban, a mennyiben a ragályos kórok közül csak néhány egyes esetben lépett fel és a múlt hónapban nagyobb számban fellépett hörhurut megszűnt. A többi kórok közül a légzőszervek bántalmi aránylag több áldozatokat követeltek. — Kelt Nagybecskerekben, 1892. évi június hó 6-án. Hajdigger Lajos dr. s. k., vár. főorvos.

A gyertyamosi kaszinó — mint lapunknak írják — június 8-án szintén megünnepelte a koronázás 25 éves fordulójának jubileumát. Délelőtt 10 órakor a plébánia-templomban diszmisét szolgáltatott, melynek különös disz kölcsönzött azon körülmény, hogy a helyi intelligencián kívül a csenei járás összes községeinek előljárói is megjelentek a közszeretben

szeliden lebámult a hold, mint egy méla gyermek. Ott állt a másik ház másik konyhaajtójában az az alak, a ki tegnap . . . Tisztán látta a sárga mellényt és kibomlott veres nyakkendőt. Levelében azt kívánta a bogyai Romeótól, hogy a mint kiterítve fekszik a koporsóban, csókolja őt még egyszer homlokán s kiserje ki a temetőbe hajdonfövel.

A bogyai konyhákban könyes szemmel regélik Hebők Mária bús történetét, a mely csupán egy jogász, egy manipuláns örmester és egy örökösen házasonni készülő sürgönykíhordó előtt rejtélyes, mert hiszen . . . De ők hallgatnak mélyen, csak az a hunczut jogász röhög (az is a markába, hogy ne lássák), mikor a kávéház ablakán át nézve, megpillantja a temetési menetben a hősszerelmezt, aki szakadó záporban, hajdon fövel, egészen átszellemülve, fennkölt arccal lépked.

Vannak a városnak saját bennszülött hírességei is, ez a bálkirálynő, a menyasszony és a völegény.

A bálkirálynő, — ez idő szerint egy füszerkereskedő leánya, — tündöklő jelenség a bogyai szépségek táborában, farsang első napjától, farsang utolsó napjáig lefogva tartja fiatalágának bájaival a bogyai ifjúság melegen fakadó érzelmeit. A városban alig akadt fiatal ember, aki életében legalább egyszer ne bolondult volna a bálkirálynő után és alig akadt leány, aki ne irigyelte és legalább ne óhajtott volna az ő dicsőségét. Mert nem kis dicsőség az egy gyöngye fiatal leánynak érezni, hogy a férfiszívek ábrándjának anyyala ő büszkesége és a tetszések mintaképe minden körnek,

ahol csak megjelen; elmerülnek szemének, hajának nézésébe, a tekintete fölemel és le-sujt, mosolya elvarázsol és ruhájának suhogása ideges izgalomba ejt. Hódít pusztán megjelenésével és egész sereg férfiak (okosnak és bolondnak egyaránt) egyetlen hanggal megszedíti a fejét.

A mai profánismus, a polgári élet általános unalmasságai közt, szeret érdeklődést mutatni az ifjúság és a szerelem iránt. Azért érdeklődés tárgya az én Bogya városomban is minden menyasszony és völegény. Olyiknak szerelméhez egész legenda fűződik. Hol és hogy látták meg egymást először? Mindketten elkomolyodtak s a nagymama egyetlen tekintetükből észrevette, hogy átértették az első találkozás első pillanatának fontosságát. Miksa ur küzködése minden szívet megindított, míg Olga láthatólag összerendezte, — s a nagymama s erint, — mikor nem látta senki, — egy köny végig szaladt az arcán.

Másnap, harmadnap, negyednap megjelennek a korzón s szótlanul, de sűrű sóhaj-tások közt baktatnak egymás mellett. Tudják, hogy feléjük irányul a közfigyelem. A boltos legények, a kávéház és az étterem törzsvendégei, a piaci publikum, és a félig elfüggönyözött szobákban türelmetlenkedő eladó lányok ő róluk beszélnek.

— Láttad? És . . . ?

Pedig nem egymásnak valók. Olga, kaczer és fényűző, Miksa pedig olyan, mint egy darab kenyér, jó és tulfélénk.

Miksa urat azelőtt észre sem méltóztattak venni a bogyai népek, mert Miksa ur nem tánczol s az olyan férfi, a ki nem tánczol, kevésbé érdekli a nőket, sőt a legtöbb nőt

egyáltalán nem érdekeli de ha e büne daczára Miksa ur mégis csak jó parti, titokban gondolnak reá is. A nem tánczó azonban a bogyai társadalom számára meg van halva s ha egy ilyen halott mégis befurakodik leánytársasága, megtürik ott mint koloncot, de elmaradása kinek sem tűnnek föl. A kisvárosi hír csak akkor veszi szárnyára, ha polgári és egyéni indulatai e vágyban összpontosulnak: nősülés! Völegény korának első napjától házias életének harmadik napjáig általános közfigyelem tárgya, ezután elfelejtik, mint ahogy elfelejti ő is fiatal életének érdekes tévedéseit. Jó egy másik ujdonsült völegény, akinek a „Bogyai Ör-szem“, a lap fennállása óta követett szokásához híven az 1 frt 30 kr. lefizetése után örökké tartó, zavartalan boldog életet kíván, ha előkelőbb familiából való az új pár, a hymenhir megtoldatik a következő nevezetes kívánsággal: Údvösség és siker kiserje az új pár minden lépését, úgy a polgári mint a családi életben.

A bogyai társadalom oszlopai: a nőgyelet fennkölt gondolkozású elnöknője: özvegy Kocsonyai Dénesné ő nagysága, kinek a humanizmus gyakorlása kifejtésében segédkezet nyujtanak a dalárda, vagyis elnöke Aranyos Péter nyug. sótári segédigazgató, Pöszei János a kaszinó elnöke és végre a város aranytollu főjegyzője: Harkályi Győző és még többen. Csakhogy a bogyai társadalom e diszeit ne háborgassuk most, mint társadalmi és egyéni kiválóságuk megérdemlik, hogy őket esetleg egy külön tárczában vonultassuk föl, így bővebben és alaposabban számot adhatunk a városuk életére gyakorolt nagyszerű hatásokról.

álló főszolgabíró Dellimanics Lajos dr. vezetésével. Mire végén az énekkar a királyhymnuszt énekeltek el, mit a jelenlevők állva hallgattak végig. Délben 1 órakor a kaszinó nagytermében diszebed volt, melyhez a magyaros zenét Gyuri ó-teleki cigány zenekara szolgáltatta. — Jelen voltak: Dellimanics Lajos dr. főszolgabíró, Maderlik Antal plébános, Chemez János szolgabíró, Schannen Károly és Kalány István járási tisztviselők, a helyi állomásfőnök, Ráth Gyula vasuti pénztárnok, Kisfaludi ügyvéd, Werler Péter segédlelkész, Blau János, Csokány Károly, Vallay Jenő, Magu Mihály, Blumm Antal tanító, Mixich Stevo, horv.-kécsai és Ketler János gyertyamosi bírók, Pethő Sándor dr. bírók, s az egész csenei járás jegyzői kara, Pozojevich István, Szekeres Sándor és Zoltán, Cordier Armand stb. stb. Az első felköszöntőt Ó Felsegeik a király és királyné — melyet az egész társaság állva hallgatott végig — Dellimanics Lajos dr. főszolgabíró mondotta, válogatott és lendületes szép szavakkal ecsetelve a nagy nap jelentőségét s a legutolsó 25 év alatt tett haladást, kérve, hogy a mindenható Isten Ó Felsegeiket, a mi rajongva szeretett felkent királyunkat, ki az országot bölcs uralkodása alatt ujjaalkotta, és nejét, az ország vedangyalát, családostul még sok számos éven át boldog meglepedésben éltesse, az ország és népei alattvalói javára, öröme és boldogítására. A második felköszöntőt Chemez János szolgabíró mondotta a magyar érzelmű r. kath. klérusra s Gyertyamos közszeretet és tiszteletben álló plébánosára, Maderlik Antalra, kit e szép ünnepélyesség létesüléseért első sorban illet meg az elismerés; továbbá Blumm Antal kántortanítóra, ki a magyarosodás terén pár rövid év alatt oly szép eredményt tudott felmutatni ezen tisztán német ajku községben, hogy ma már nemcsak magyar templomi éneket, hanem a „magyar király-hymnuszt“ kifogástalan előadását is élvezhetjük, kívánja, hogy sok ilyen derék tanítóval áldja meg az egek ura hazánkat. Ezután üritettek poharat járásunk közszeretben álló és népszerű főszolgabírójára és arájára s az elsőnek beleegyezésével fiatal arájához üdvözlő és minden jót kívánó távsürgöny menesztetett az összes jelen voltak aláírásaival. A tósztok szakadatlan sora délután 5 óra tájt ért véget, a midőn szeretett főszolgabíránk fényes négyes fogatán körülből haza távozott. Este 8 órakor igen jól sikerült műkedvelői előadás volt, színre került: 1. „Kukli prédikációk“ egyfelvonásos magyar vigjáték és 2. „Das hohe C“ ugyanaz németben. — A műkedvelő hölgyek és urak játékán meglátszik, hogy a tél folyamán is gyakran szereztek kellemes szórakozást a helybeli és környékbeli közönségnek. Ezután kiváló kivirradtig tartó kedélyes táncz következett.

— **Leányrablás.** Az aradmegyei román parasztság között ma is divó szokás a leányrablás. Pelyhes állu legények ha hírét veszik valami szegény ember szép leányának, kivetik rá a hálójukat s mert szép szerével sohasem adják oda, elrabolják. A mi a legszomorubb, a meggyalázott familia csak egymás között kesereg, szemrehányást tesz az asszony az embernek, vagy fordítva az ember az asszonynak, hogy miért nem őrizte jobban a gyermekét. Mert ha betöltötte a tizenégy esztendő, őrizni kell ám, jobban a két szemé világánál; az oláh legény nem sóhajtozik esztendőig, nem levelez lilaszín tintával rózsaszín papiroson, hanem megrohanja a szülét, mind a két kezét hátra köti, aztán viszi a sikoltozó leányt, elszalad vele, mint prédával a vadállat, akár csak törvény se volna a világon. A csendőrség mihelyt értesül egy-egy esetről, nyomban megindítja a legszigorubb nyomozást. Közlebb Világoson történt, hogy Vegelán Mihály öreg földmives tizenégy és fél éves Katicza leányával a mezőn dolgoztatott. Este felé arra vetődött két

legény Gerdunár Mihály és Miteleszk János. Először vizet kértek. A leány oda nyújtotta nekik a korsót. Azután csókot kértek, Katicza rámutatott a legelésző kecskére, hogy csókolják meg azt. — Gerdunár azt mondta, ismeri már ő a leányokat, akkor szeretik csak a legényt, ha megverik. — Ilyenkor a legszebb leány is beleszeret a legcsunyább legénybe, nohát ő megmutatja, hogy őtet is szeretni fogja még Katicza. — Erre földre teperte az öreg Vegelánt. Társa pedig nyalábra fogta a leányt, fellökte a szekerre s a lovak közé csapott. Nemsokára utána szaladt a másik legény is. Utközben megállították a szekeret. Az egyik leszállt, fölkereste Vegelánt s egy fához kötötte, nehogy üldözhesse őket. A legény azt mondta az apának, ne féltesse a leányát, nem ölik meg, pár óra múlva visszahozzák épkézláb. — A leányt pedig az uton avval fenyegették, ha csak a legkisebb zajt csinálja, lelövik. Vegelán Katicza mukkanni sem mert, sirását is visszafojtotta. A legények egyenesen Ménesre kocsikáztak. — Egy kis szobába vezették a leányt. Az ajtónál az egyik legény egy furkós bottal hátheadótte, hogy ne reszkessen és ne merjen semmire se gondolni, csak ő reájuk. Az apát arra menő emberek lekötötték a fáról. Azonnal följelentette az esetet a csendőrségnek. Mikor a csendőrmester benyitott a rabló szobájába, mindhármójukat részegen találta, a legények erőszakkal leittatták a leányt s aztán maguk is berugtak. A rablókat tegnap beszállították az aradi törvényszéki fogházba. A legények nevetve beszélnek a dologról, de az öreg Vegelán erőlyesen követeli a legények szigorú büntetését.

Irodalom és művészet.

* **Színház Nagy-Szent-Miklóson.** Egyik mult számunkban már tettünk említést, hogy Bárdy színtársulata igen jól viseli magát Nagy-Szent-Miklóson. A társulat jó erőkből áll, a szereplők jól játszanak, az igazgató pedig többnyire itt még nem adott darabokat hoz színre. A mult héten Király fogás, Kis madaram, Sárga csikó, Szent-Korona (diszelőadás), Huszár szerelem, Eleven ördög került színre kitünő összjátékban. Ruzsáry Etel (drámai hősnő) a társulat legjobb nő tagja, kinek képzett játéka, kellemes és gyönyörű organuma, fess alakja s igazi művészi talentuma sok és lelkesült tapsot arat. Nagyné jó anyaszínésznő. Bárdiné (igazgatónő) szép színpadi alak s jól játszik. Markó Emilia (a naiva) nagyon herczig és kedves kis színésznő, ki a naiv szerepeket igen jól adja. Azonkívül az egyik subrette énekesnő. Erdei Berta (coloratur primadonna) szép hanggal, rutinal bir, gyakorlott s ügyes játékkal tűnik ki. Peterdi Ilonka (egyik subrette énekesnő) igen csinos színpadi alak, kedves megjelenés, gyenge lágy, de tiszta és kellemes hanggal bir, s ha a csintalan kacérságból egy keveset elhagyna, ügyes színésznő válnék belőle. A többi nők közül kiválnak még Lipcseiné Bácskai Ilonka, Csigené és Füzessy Szidi. — A férfiak közül elsőrendű színész Mezei (szalon komikus), kit a közönség nagyon szeret; Bárdy (igazgató, jellem színész), Csige Lajos (baritonista), Dálnoki. Jó tagok még Szarvasi, Vágó, Nagy stb. A közönség még mindig gyengén látogatja s nem méltányolja eléggé a társulat fáradozásait. (Justus.)

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése június hó 13-án.)

Budapest, június 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház ma kezdte a honvédelmi tárca tár-

gyalását. Andrássy Gyula gróf előadó tetszéssel fogadott beszéde után felszólaltak Tóth Ernő, Irányi Dániel és Nagy István (nemzeti p.). Hosszabb beszédet mondott Pongrácz tábornok, ki a hadsereg kettéválasztását a jelenlegi viszonyok között lehetetlennek tartja az egység megbontása nélkül. Elítéli egyesek azon szenvedélyét, hogy folyton szitják az ellenszenvet a tiszték ellen. Ugron Gábor nagy tüzeltámadja a hagyományos szellemet. Követeli az önálló magyar tüzérséget és a műszaki csapatokat. — Figyelmezteti a kormányt, hogy óvakodjék attól az időtől, mikor a katonák között kiüt a szocializmus. — Érdekes beszédeket mondottak még Bolgár Ferenc és Beöthy Ákos. A beteg miniszter helyett Gromon Dezső államtitkár felelt, egyenkint megczáfolva az ellenzék által felhozottakat. Tiltakozik a „hagyományos szellem“ ellen. Felolvasta Lobkovitz főparancsnok második rendeletét, melyet az ellenzék lapok elhallgattak. Ebben elrendeli Lobkovitz a katonaságnak, hogy a koronázási jubileumot ünnepnek tekintsék. (Általános helyeslés.)

Ugron nyilatkozatát a katonák szocializmusáról hazafiatlannak tartja. (Nagy zaj.) A műszaki csapatok kérdése csak technikai és nem elvi kérdés.

A tárgyalást holnap délelőtt 10 órakor folytatják.

A mai ülésen Gromon mögött Bernolák és Kranitz honvédezek ültek.

A valuta-javaslatok és a kabinet-kérdés.

Budapest, június 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Wekerle Sándor és Steinbach pénzügyminiszterek szolidaritást kötöttek arra, hogy ha a valuta-javaslatok akár Bécsben, akár pedig Budapesten nem fogadtatnak el, fölvetik a kabinetkérdést. A budapesti tőzsdén derout-ot csinál az a hír, hogy a valuta-javaslatok tárgyalása a házban elhalasztatik. Wekerle ma a ház folyosóján kijelentette, hogy a hír valótlan.

A magyar főherceg utja.

Budapest, június 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) József főherceg szemleutjában tegnap Eperjesre érkezett, hol valóságos diadalmenettel fogadták a népszerű honvédfőparancsnokot.

Megszökött milliós sikkasztó.

Budapest, június 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Kufler Henrik, ki néhány évvel ezelőtt a Jauner pörben öt évre ítéltetett el, Bécsben arisztokraták által börtönbe való játszással bizott meg. Kufler most a reábizott egy millió és nyolcszázszáznyolcvannolc ezer forint értékű váltókkal megszökött.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözsderől.

Budapest, június 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Buzát gyengén kínáltak de sürgősen, a vételkedv teljesen hiányzik. Effektiv árú 15-20 krral olcsóbb, rozs és árpa 10 krt, tengeri 5 krt vesztettek értékükből. Buzaforgalom 6000 mm.

A Határidő-üzletben is nagy nyatlás mutatkozott és az összes magvak árvesztését szenvedtek.

Zárlati jegyzés:

Buza máj.-jun. 8.39-41.
Buza őszre 7.97-99.
Tengeri máj.-jun. 4.89-91.
Tengeri jul.-aug. 4.94-96.
Zab tavaszra 5.35-37.
Zab őszre 5.38-40.
Káp-repce 11.50-60.

Vegyes közlemények.

A Ferenc-esatorna részvény társulat szombaton délelőtt tartotta meg évi rendes közgyűlését Türr István tábornok elnöklété alatt. Az igazgatóság jelentése szerint ez 1891. év 83,505 frt tiszta jövedelmet eredményezett, azaz valamivel kevesebbet mint az előző évben, a mi a rendkívül alacsony vizállás miatt hosszú ideig tartó szünetelésnek tudandó be. A bácsföldvári zilip teljesen elromlott, úgy hogy a csatornai hajózás fenntarthatása érdekében a minisztériumhoz kellett fordulni s ez elvben el is határozta, hogy a csatorna torkolatát Ó-Becse alá helyezi át s a társulatnak erre vonatkozó terveit is elfogadta. A tiszta jövedelemből az elsőbbségi kölcsönkötvények tulajdonosának másfél százalékot fognak kifizetni. A fölmentvényeket a közgyűlés megadta s az igazgatóságba Néményi Ambrust, a felügyelő bizottságba pedig Rajkay Frigyeszt megválasztották. Türr István tábornok fájdalommal emlékezik meg az ülés végén a társaság nagy érdemű elnökének Ullmann K. Pálnak haláláról s a közgyűlés jegyzőkönyvileg ad kifejezést fájdalomának. Ezután örömmel jelenti az elnök, hogy a minisztériumok részéről a társaság azt az ígéretet nyerte, hogy a tiszai torkolat áthelyezésében támogatni fogják a társulatot. Ez eredmény elérésében főérdeme Zichy Jenő gróf kormánybiztosnak van.

REGÉNY-CSARNOK.

I r é n.

Regény.

— A „Torontál” számára írta: —

Scossa Dezső.

(45-ik folytatás.)

A báró sietve hozott vizet és eczetet s az elősiető orvost azonnal nejéhez vezette.

A míg az ellenszereivel szerencsét próbált, tekintete, az asztalon fekvő írásra esett, a mely még nedves volt. Főlkapta és olvasni kezdte.

„Nincs számomra más menekülés, csak az az egy, a melynek önként vetem magam — karjaiba. Elmondok hát mindent, mert szeretlek és mert azt akarom, hogy akként itélj fölöttem, a mint megérdemelem. Oh! végtelen sokat szenvedtem, Kornél! Szenvettem a percz óta, mikor szüleimet elvesztve, idegenek kegyelem kenyérére szorultam, szenvedtem azontul, hogy Sziklai Tamás nejevé lettem, de legtöbbet szenvedek most, mikor eltaszítád szívemet, a mely kimondhatatlanul vonzódott hozzád. Ha mindent kiállottam is, ha némán viseltem is éveken át a martírság keresztjét, ezt nem bírom elviselni. Nem tart már sokáig. Csak pár percz még! A míg lépteid újra ajtóimig érnek, — aztán mindennek vége.

Elutasítottál s nem akartál meghallgatni. Remélhetem-e, hogy a haldoklót figyelemre méltasd? Ha szeretted, — nem, ha szánalmat érzessz irántam, nem fogod elárulni senkinek, a mit most elmondok neked. Tudj meg mindent és temetess hideghréti falusi lakunk kertjébe. Oda, a hol egyszer pár napot töltve, együtt bolyongtunk néhány-szor. Ott fogamzott meg szívemben először a szerelem, ott kívánok pihenni.”

A báró mohón olvasta tovább.

„Borzadva gondolok a zivataros estére, mely átokként nehezedett egész életemre s a mely megmérgezte azt. Sziklai Tamás halálos ágyán feküdt, az éji lámpa fénye ott rezgett a végrendeleten, a melyet az én kérésre írt meg ugy, de a melynek aláírásával készt, mindaddig, amig már késő volt. Utolsó erejét összeszedve nyult utánna, hogy összetépje, de én kiragadtam kezéből. Orvos után kiáltozott, de én nem mozdultam mellőle. Valami sátni gondolat volt, a mi kísértett és azután, hogy borzasztó horgése megszűnt, elvakítva a fenyegető veszélytől, a mely reám nehezedeni készült, a gondolatától, hogy újra szegénynek, elhagyottnak, árvának kell lennem, föláldoztam lelkiismeretem tisztaságát. Az aláírás izgatottságom daczára kitünően sikerült. Régióta gyakoroltam magamat benne. De amint az utolsó vonást megtettem, mögöttem egy árnyék jelent meg. Felsikoltottam amint férjem nevelt fiát ismertem fel abban, a ki magát most Holló Zoltánnak nevezi s a ki szerelmével ostromolt. Gunyosan vette el tőlem a végrendeletet s megtanított, hogy az csak ugy ér valamit, ha tanuk is vannak rajta. A nyomorult felhasználta lelki állapotomat s rám erőszakolta szövetségét. Megvásároltam hallgatását, s hogy legutóbb nála voltam gyevenezzer forinttal elégittem ki őt. Ez a pénz és mindenem Sziklai Lajost illeti, de szerelmem csak tégedet. Bocsáss meg és feled el bűnömöt, hidd el megszenvedtem, nagyon megszenvedtem érte!”

Oszlányi Kornél keblére rejté az iratot és fürkészve fordult az orvoshoz, a ki teljes figyelmét betegére fordítá.

— Ugy hiszem még elég korán jöttem báró ur! — mondá az. — A mérég hatása leküzdhető lesz, mert régi. Megvan az a tulajdonsága némely mérégnek, hogy idővel elvesziti erejét. Ez pedig kétségtelenül olyan. Mindenekfölött azonban nyugalomra van szükség.

A cselédek segélyével Irént ágyába fektették. Az orvos mellé ült s hol ütéseit, hol az ellenmérég működését figyelte. A szép nő önkívületi állapotában nyugtalanul hánykolódott s néha férje nevét kiáltá.

Az szinte megfelledezett, hogy odakinn várnak rá. Kiszietett tehát.

— Bocsánat uraim. Nőm súlyos beteg. Kiméljék meg őt. Később majd magam megyek.

Visszatért és aggódva leste mi fog történni.

Az orvos minden igyekezetét érvényesíté, hogy a súlyos betegnek könnyebbülést szerezzen. Amde ez a legnehezebb feladatok közé tartozott, mert félni lehetett, hogy a mérég a belső szerveket gyógyíthatatlanul összerombolta.

Legalább erre lehetet következtetni abból, hogy a beteg az alkalmazott izgató szerek daczára sem nyerte vissza eszméletét.

Utóvégre is kénytelen volt műszereiért eltávozni s e sajátságos esethez még valakit meghívni kartársai közül.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenetek.

Vidéki levelezőinket és olvasóinkat felkérjük, hogy a gazdaság körében felmerülő mozzanatokról, érdemesebb eseményekről, a vetések állásáról időnkint sziveskedjenek értesíteni lapunkat. Mindenkitől szivesen veszünk gazdasági tudósításokat.

K—cs. Legilletékesebb helyről nyert információk szerint a szóban forgó társulatnak igaza van, amiért az ügy további megbeszélésétől el kell tekintenünk.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 május 1-től.

Menetrend a Nagy-Kikinda—nbecskerek-i vasútvonalon.

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.	3512	3514	3502
	v. v.	v. v.	sz. v.
	I.II.III. osztály		
Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
Temesvár "	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda	3.05	4.05	7.20
Karlova	4.09	4.45	8.04
Beodra	4.28	4.57	8.15
Török-Becse—Aracs	5.36	5.36	9.02
Kumán	6.06	5.56	9.22
Melencze	6.40	6.15	9.42
Ellemér	7.09	6.24	10.01
Nagy-Becskek	7.35	6.51	10.15

Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.	3501	3511	3513
	sz. v.	v. v.	v. v.
	I.II.III. osztály		
Nagy-Becskek ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér	6.08	12.21	7.34
Melencze	6.30	12.51	8.16
Kumán	6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs	7.11	1.49	9.19
Beodra	7.45	2.29	10.04
Karlova	7.56	2.42	10.22
Nagy-Kikinda	8.36	3.30	11.13
Temesvár "	—	5.20	4.24
Budapest "	1.20	—	8.15

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain

Versecz—Nagy-Becskek.	3643*	3602	3612
	v. v.	sz. v.	v. v.
	II. III. I. o.		
Versecz	—	—	12.00
Versecz-Rét	5.50	2.20	—
*Temes-Paulis	6.03	2.32	—
Bethlen-Tanya	6.11	2.42	—
*Szivattyutelep	6.22	2.55	—
*Loudon-Tanya	6.29	3.04	—
Nagy-Margita	6.37	3.14	—
Zichyfalva	6.49	3.25	—
Györgyháza	7.01	3.40	—
Szécsénfalva	7.16	3.57	—
Ó-Lécz	7.24	4.07	—
Kanak	7.33	4.19	—
Bóka	7.49	4.38	—
Szécsány	8.00	4.52	—
Párdány 1. alul.	—	—	—
Szécsány ind.	4.01	8.10	5.07
Szárcsa	4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor	4.41	8.37	5.37
Pusztá-Kenderes	4.50	8.48	5.46
Lázárföld	5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart	5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskek	—	—	6.55

Nagy-Becskek—Versecz.	3601	3611
	sz. v.	v. v.
	1., 2., 3. o.	
Nagy-Becskek ind.	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart	8.22	5.25
Lázárföld	8.50	5.58
Pusztá-Kenderes	8.56	6.06
*Lajosmajor	9.2	6.14
Szárcsa	9.16	6.30
Szécsány	9.20	6.45
Szécsány ind.	9.44	7.00
Bóka	9.57	7.15
Kanak	10.14	7.35
Ó-Lécz	10.23	7.46
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	10.32	7.58
Györgyháza	10.42	8.10
Zichyfalva	10.54	8.27
Nagy-Margita	11.09	8.42
*Loudon-Tanya	11.18	8.52
*Szivattyutelep	11.26	9.01
Bethlen-Tanya	11.39	9.15
*Temes-Paulis	11.47	9.25
Versecz-Rét	11.55	9.33
Versecz	11.59	9.37
Temesvár "	3.16	—

Szécsány—Párdány.	3702	3712
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	
Szécsány ind.	9.34	7.05
Módos	9.56	7.32
*Fény	10.07	7.44
Párdány	10.18	7.55

Párdány—Szécsány.	3713	3711
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	
Párdány ind.	7.00	3.50
*Fény	7.13	4.03
Módos	7.27	4.18
Szécsány	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltétlenül fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

Pleitz Fer. Pál

könyv- és könyomdája

Nagy-Becskereken

Uri-utcza 276-4. szám alatt

ajánlkozik mindennemű

nyomtatványok

gyors és ízléses elkészítésére.

Nagy raktár

mindennemű

nyomtatványokból.